

DET KONGELEGE
JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENT

Kommunal- og moderniseringsdepartementet
Postboks 8112 Dep
0032 OSLO

Dykkar ref.
20/3588-1

Vår ref.
20/3587 - TJU

Dato
21.10.2020

Høyring – endringar i statstilsettelova - etablering av ei registreringsordning for økonomiske interesser mv.

Vi viser til brev 29. juli 2020 med vedlegg frå Kommunal- og moderniseringsdepartementet.

Justis- og beredskapsdepartementet har følgjande merknader:

Ut frå formuleringa av framlegget til statstilsettelova § 39 a og det som er sagt i høyringsnotatet om dette framlegget, skal ein i det nye regelverket opne for å påleggje dei tilsette å registrere verv og økonomiske interesser. Det vil difor vera tale om plikter for ein ubestemt krins av personar, og det vil truleg kunne bli aktuelt med sanksjonar dersom nokon ikkje etterlever plikta. Dei føreslegne nye reglane vil då kunne utgjera forskrifter, jf. forvaltningslova § 2 fyrste ledd bokstav a og c.

Ut frå dette bør det fastsetjast i statstilsettelova at det kan gjevast «forskrift» om ei slik registreringsordning, ikkje at det kan gjevast «regler». Vi nemner i denne samanhengen at registreringa av sidegjere mål for dommarar er regulert gjennom lov og forskrift.

Etter framlegget til § 39 a fyrste ledd skal kvar enkelt verksemd kunne gje slike reglar. Dette kan medføre mange ulike løysingar og utformingar for det same temaet, noko som ikkje er heldig. Rammeverket for ei slik registreringsordning bør i stor grad vera det same for alle statstilsette. Myndet til å gje ei slik forskrift bør difor leggjast til «departementet», som vil vera KMD. Den nye forskrifta bør innehalde rammeverket for ordninga, med reglar om korleis ei slik registreringsordning skal leggjast opp og

organiserast, eventuelle høve til å påleggje registrering av enkelte opplysningar, kva som elles kan registrerast gjennom ei slik ordning, og korleis registreringa skal gjennomførast.

Det bør vurderast særskilt om det skal seiast i forskrifta om kva for vev, storleik på økonomiske verdiar osv. som eventuelt skal vera omfatta av ordninga.

Om den enkelte verksemda skal ta i bruk ei slik registreringsordning med det sentrale rammeverket, kan det leggjast til verksemda sjølv å avgjera.

Det er i alle tilfelle ikkje behov for å seia i lov at det kan gjevast retningslinjer, jf. framlegget til § 39 a andre ledd, sidan dette ikkje krev lovheimel.

I punkt 8.2 i høyringsnotatet går det fram at den føreslegne lovheimelen vil etablere «et riktig nasjonalt grunnlag for etablering av en eventuell registreringsordning i virksomheten, og vilkårene i GDPR art 5 og 6 vil være oppfylt». Når det gjeld artikkel 6, understrekar me at denne føresegna mellom anna krev at det rettslege grunnlaget er tilstrekkeleg spesifikt, jf. Prop. 56 LS (2017–2018) punkt 6.3.2 og punkt 6.4 om forholdet til Grunnlova og EMK. Dei nærare reglane i forskrift vil vera viktige for om ordninga samla sett har eit tilstrekkeleg spesifikt rettsleg grunnlag. Når det gjeld artikkel 5, nemner me at denne inneheld ei rekkje krav til handsaminga av personopplysningar ut over kravet om rettsleg grunnlag, og at det er opp til den handsamingsansvarlege å overhalde desse krava ved den konkrete handsaminga.

Med helsing

Harald Aass
fagdirektør

Toril Juul
departementsrådgjevar

Dokumentet er godkjent og blir sendt utan signatur